

Regeringskansliet
Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

Förslag till ändringar rörande den statliga inköpssamordningen

(Ju2002/1193)

1. Övergripande synpunkter

Statliga ramavtal upphandlas av funktionsansvariga myndigheter. För att den statliga inköpssamordningen skall bli effektiv krävs emellertid även en myndighet som koordinerar den statliga inköpssamordningen och ger allmänna råd och information i upphandlingsfrågor samtidigt som myndigheten bevakar upphandlingsområdet i akt och mening att åstadkomma ekonomiska besparingar för staten. Att utveckla, samordna och följa upp den statliga inköpssamordningen innebär även ett ansvar för att ramavtal tillkommer på de områden där det är motiverat. Genom att tillhandahålla ramavtal inom väsentliga produkt- och tjänsteområden och genom att dessa ramavtal utnyttjas av statliga myndigheter bidrar detta till att minska kostnaderna för den statliga verksamheten.

Ramavtal upphandlas för att statliga myndigheter skall kunna avropa ramavtal och därmed undvika egna upphandlingar. Vissa myndigheter väljer dock att göra egna upphandlingar trots förekomsten av ramavtal. Redan idag skall en myndighet som avser att göra en egen upphandling inom ett område där det finns ramavtal underrätta Kammarkollegiet om att myndigheten inte kommer att utnyttja ramavtalet. I dylika fall bör det vara myndighetens skyldighet att också tala om varför avsteg sker från ramavtalet, vilket inte är fallet idag. Endast på sådant sätt kan den statliga inköpssamordningen få värdefull information som kan beaktas vid nästkommande ramavtalsupphandling.

2. Organisering av den statliga inköpssamordningen

Kammarkollegiet föreslår att Statskontoret skall överta uppgiften att svara för den statliga inköpssamordningen eftersom man anser att inköpssamordning inte passar in i Kammarkollegiets verksamhet. Riksgäldskontoret har inga invändningar mot Kammarkollegiets förslag.

3. Finansiering av den statliga inköpssamordningen

Kammarkollegiet föreslår att den statliga inköpssamordningen i första hand anslagsfinansieras. Om detta inte kan ske kan en avgiftsfinansiering övervägas. Avgiftsfinansiering är dock enligt Kammarkollegiet en klart sämre lösning.

Den statliga inköpssamordningen är en angelägenhet för hela statsförvaltningen. Riksgäldskontoret har därför inga invändningar mot förslaget att inköpssamordningen anslagsfinansieras. De finansieringsmodeller som prövats sedan år 2000 har inte varit lyckade. Finansieringsmodellerna tenderar att bli så komplicerade att redan administrationen av dessa blir en belastning. Det kan inte heller vara rätt att de funktionsansvariga myndigheterna, vilka upphandlar ramavtal, förutom kostnaderna för ramavtalsupphandlingarna även skall finansiera den statliga inköpssamordningen. Kostnadsansvaret för att upphandla ramavtal bör lyftas bort från de ramavtalsansvariga (funktionsansvariga) myndigheterna och finansieras genom de besparingar som ramavtalen sammantaget ger.

Den verksamhet, inom ramen för inköpssamordningen, som är av strategisk karaktär bör vara anslagsfinansierad. I den mån den statliga inköpssamordningen erbjuder tjänster som är av direkt nytta för enskilda myndigheter – exempelvis utbildning, expertstöd, m.m. – och som dessa myndigheter efterfrågar, bör sådana tjänster vara avgiftsfinansierade.

I detta ärende har t.f. riksgäldsdirektören Ingrid Bonde beslutat, efter föredragning av avdelningschefen Pär Nygren. I den slutliga handläggningen har även betalchefen Peter Lindblom deltagit.

Ingrid Bonde

Pär Nygren